VOLUME 56, DECEMBER 1, 1964 No. 23. szám — 1964 december 1.

Evangéliumi Hirnök
GOSPEL MESSENGER

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De előbb hírdettetnie kell az evangéliumnak mindden pogány népek között." (Márk 13:10.)

A FARIZEUS TÉVEDÉSE

Az egész Nain nevű város bűnös életűnek ismerte ezt a nőt, akiről itt szó van az Evangéliumban (Luk. 7:39.) és mind aki csak vallásos életű volt, már messziről elkerülte őt. Majd megtörtént, hogy egy napon a tömeg közé vegyülve hallgatta ő is a városba érkezett názáreti Jézus tanítását. De hamar észrevette, hogy a Mester nagyban különbözik a vallástanítóktól és így nemcsak a külső, hanem a belső tiszta, szent életére irányította figyelmét és a Mesterből kiáradó földöntúli könyörületes jósága szívét megragadta. Mély áhítattal figyelte a tanítását. Szíve megesett, megváltozott a Megváltónak eme szavai hallatára: "Aki én hozzám jő, semmiképen nem vetem ki." Igy tehát elkísérte Jézust a farizeus házáig, melybe midőn az Ur belépett, úgy tünt fel neki, mintha minden fény és világosság kialudt volna körülötte és egyedül érezte magát a sötét, hideg világban. A szíve lángja is egyszerre ellobbant. Érzékenység vett rajta erőt. Ajkainak izmai rángatóztak és keserves sírásra fakadt.

Valahogy mégis kieszelte a dolgot, hogy ő is bemehessen a farizeus házába. Erősebb volt benne a Jézushoz való ragaszkodás, mint a félelem, mert attól tartott, hogy a farizeus őt gorombán kiutasítja. De nem bánta, hogy mi történik, belépett ő is a házba. És igen megható módon fejezte ki töredelmét, amint írva is van: "Az ő lábainál hátulról megállván, sírva kezdé könnyhullatásával mosni Jézusnak lábait és az ő fejének hajával törli vala meg és csókolgatja vala az ő lábait és drága kenettel kené." Az előbbi élete miatt való szégyenérzete és a megtért lelkének kibeszélhetetlen hálaérzete küszködtek szívében. A pokol torkából visszatért az élet kapujához; a törékeny cserépből és gyalázat edényből dicsőség edényévé lett. Minden bűnös akkor talál kegyelmet, amikor a kegyelem is megtalálja őt.

A farizeust nagyon meglepte a bűnös asszoony vakmerősége, de nem kevésbé Jézus türelme. A vendége iránti tiszteletből hallgatott ugyan, meg a jó hangulat kedvéért is, de szívében igen keményen elítélte a merészséget, mert állítólag még az asztala mellé is odakuporodott. Ahányszor csak rávetette tekintetét, mindíg jobban forrt benne a méreg és anyira tüzelte, hogy arca teljesen kipirult. Pedig a farizeus a Mestert olyannak ismerte, aki nem tűri a bűnt és mégis a bűnös asszony érintését szó nélkül hagyta. Bizonyára — mondá magában — nem tudja ő kiolvasni, hogy mi lehet az emberi szívben, miként róla az emberek hiszik. "Ez ha próféta volna, tudná kicsoda és minémű asszony volna, aki őt illeti, mert bűnös."

Pedig Jézus belelátott úgy a nő, mint a farizeus szívébe. A bűnt sokkal jobban utálta, mint ahogy ember utálhatja. Az asszonynak megengedte, hogy hozzá közeledjék, megengedte, hogy megérintse, mivel szívében az irgalom kiapadhatatlan forrása buzogott. De mennyire más volt ő, mint a farizeus képzelte! Krisztus elnézése és türelme nem tudatlanságból, hanem végtelen szeretetből származott, mely nem akarja a bűnös halálát, hanem inkább azt, hogy megtérjen és éljen.

Ez a kevély, okos és értelmes farizeus tévedett és tévelygésében sok mindent látott és tapasztalt. Látta a bűnnek oly utálatát, amit megérteni nem tudott, látta a töredelmes szívű asszonyt, látta a könyörületes Megváltót, de mégis vak volt, éppen olyan vak, mint azok, akik a Golgotha hegyén szidalmazták, fejüket gúnyosan hajtogatták. Krisztus leszállott a magasból, hogy közelebb lehesssen a bűnösökhöz, hogy megérintse azokat és azok is megérintsék őt. A farizeus nem vette észre még azt sem, hogy a bűnös asszony szívében új élet keletkezett. Aki annyira vak volt, hogy nem ismerte fel a régi emberben a megújult élet jeleit sem. De még azt sem vette észre, hogy aki kegyelmet nyert az Urtól, annak teljes virágzásban van a hitélet fája, arca edig ragyog a boldogságtól. Ez a túl okos farizeus rosszabb volt a buplikánusnál. A megtéretlen szívében ott kojtorgott a romlottság tüze, melyet csakis az isteni kegyelem olthat ki csupán. A bűnbánat a bűnt megsemmisítő orvosság, az égből adatott ajándék, csodálatos erő és a törvények erejét felülmúló kegyelem, mely annyit ér, mint a mennyei örök élet.

A mai világnak krisztusi szeretetre van szüksége. A szeretet érzelmét Isten plántálja az ember szívébe, amely nem ítél, nem kárhoztat, hanem segít, támogat, ment, szabadít és megbocsájt. A megtért hívő keresztyénekhez az illik, hogy ne az embereket, hanem Krisztust vegyék példaképül. Aki érzi a bűn miatt a lelkiismeretének szorongásait és érzi, hogy a Megváltóra van szüksége,

az bizonyára megtalálja a hozzá vezető utat is, bármily megvetőleg bánjanak is vele a külsőségekhez ragaszkodó ész- és ál-keresztyének, akik nem az igazságban viselik az Ő nevét. De a bibliai hívő keresztyének más úton, más érzéssel, más felfogással, más lélekkel és jóságos cselekedettel mennek a menny felé, az örök élet dicső országába.

J. S. Faze
ny. lelkipásztor

A gyógyító Krisztus

Több mint öt esztendeje már, hogy minden pénteken házi imaórát tartunk. Áldott alkalmak ezek. Nincs semmi ceremónia, nincs semmi megkötöttség... Akit az Isten Lelke indít, szólja az Ur üzenetét — sokszor többen is —, azután imádkozunk... Az imatárgy igen változatos. Imádkozunk testi és lelki betegekért; az Ur elé visszük minden egyes alkalommal misszió munkásainkat: Cserepka és Pintér testvért esedezünk a magyar lelkek megmentéséért, stb., stb. Ilyen óriási városban, mint New York, kimondhatatlanul sok az imatárgy...

Igy volt együtt az imakör egyik new yorki családnál, amikor egy kicsit késve egy kisírt szemű new yorki magyar asszony, két gyermek édesanyja lépett be. Mindenki önkéntelenül is reá tekintett. Éppen azokban az órákban jött ki a kórházból. Harmadik fiúgyermeknek adott e zarándokvölgybe beérkezést...

Csend lett... A várakozás, az idegfeszítő pillanatok csendje... A kórházból jött, fiú gyermeke született..., miért pirosak a sírástól a szemei? Hisz tudtuk, hogy örömmel várta gyermeke érkezését...

A csend tart... Várjuk, hogy most ő beszéljen. És beszélni szeretne is; akar, de a szavak el-elcsuklanak, a zokogástól megtörten bugyborékolnak elő...

De valahogy megértjük mégis, hogy miért e nagy lelki kín, mély, kimondhatatlanul nagy szívfájdalom...

A gyermeket, aki született, nem engedték ki a kórházból az édesanyjával, mert oly súlyos szívbeli elváltozással jött e világra, hogy életbenmaradásához nincs remény és vizsgálatokat is akarnak rajta végezni. Látni akarják a leghíresebb specialisták.

Egy akarattal imádkoztak Jeruzsálemben a hívők, de egy akarattal imádkoztunk mi is. "Istennek van hatalma meggyógyítani bármilyen betegséget és van hatalma ezt az ártatlan fiúcskát is meggyógyítani, jöjjünk most egy akarattal esedezve a gyermekért az örökkévaló Istenhez" — mondta az imaóra vezető testvér.

Imádkoztunk. Mindnyájan a lelki megrázkódtatás hatása alatt voltunk és ez még buzgóbbá tette könyörgésünket. Mindíg egyenként szoktunk imádkozni, most is így volt... Most minden másról eltérve, csak egy imatárgyunk volt akkori leborulásunk alkalmával. Imádkoztunk a gyermek gyógyulásáért...

Egész este az eset hatása alatt voltunk, de az Ur akaratában megnyugodva tértünk vissza otthonainkba.

*

Péntek este van újból. Ismét együtt az imakör. Itt van köztünk egy asszony, három fiú édesanyja. Ugyanez a nő köztünk volt a múlt héten is. De milyen óriási a változás... Egy héttel ezelőtt szomorúan, kisírt szemekkel állt előttünk, most boldogan, derüsen...

Hát mi is történt közben?

Hát az történt, hogy teljesedésbe ment az énekíró verse: "Az Ur meghall imát, Jóvolta ez, nem érdem."

Egy héttel ezelőtt imádkoztunk a súlyos szívbajjal világrajött gyermekéért. Ez volt péntek este. Majd bement a kórházba megnézni csecsemőjét. Itt az orvosok a látható legnagyobb örömmel fogadták. Elmondták, hogy a gyermek szívén semmi elváltozás nincs, teljesen egészséges. De ez hogyan jött létre, magyarázatát adni nem tudják. Hogy a gyermek súlyos betegséggel jött a világra, nem vitás, de hogy most makk egészséges, az sem vitás...

Az anya kihozta magával gyermekét a kórházból...

*

Több, mint egy esztendeje, hogy ez történt. Azóta a csecsemőből kis fiúcska lett... Amikor látjuk az imaházban topogni, vagy cseppnyi kezecskéjével by-by-t inteni, rágondolunk arra az estére, amikor forró lélekkel esedeztünk gyógyulásáért s íme az imameghallgatás látható eredménye az egészséges, fejlődő, több, mint egy esztendős fiúcska...

"Bizony, jó az Isten az őt félő iránt..."

Fülöp Árpád

Mi vagy te?

Irta: TÓTH SÁNDOR

Ige: I. Kor. 4. 1-2 vers.

"Ugy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és Isten titkainak sáfárait. Ami pedig egyébiránt a sáfárokban megkívántatik, az, hogy mindenik hűnek találtassék"!

Pál ezekben az igékben visszatekint magára, a velelevőkre és így ezzel együtt a gyülekezetre. De mintha leemelnének ezek az igék benünket is arról a helyről, ahol eddig fogailmaink szerint, hitünk szerint, de még az írás szerint is voltunk, vagy szerettünk volna lenni. Belenéztünk az ige tükrébe és ezek által valami mást látunk most, mint ezelőtt csak egy perccel is láttunk. Mintha újból ki akarná velünk értékeltetni Isten ezeket a szavakat, amelyeket eddig, valljuk be, csak Isten szótárából ismertünk. Egyszerre három oldalról világít meg bennünket ez az Ige: Isten felől, magunk felől és az emberek felől. "Ugy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit!"... Ne becsüljön engem senki többre. Ne értékelje fel senki az életemet! Tegyen engem mindenki, úgy az én Uram, mint az emberek arra a helyre, amelyet Isten jelölt ki nekem! Ezt üzeni ebben az igében az Ur erőteljesen Pál apostolon keresztül, nekem, neked, mindnyájunknak!

Vannak igék, amelyekben egyetlen hatalmas gondolatot vet fel az Ur és hozza elénk az Ő üzenetét ebben, amelynek hatása alatt mindent elfelejtünk! Emberek ítélete, magunk önérzete, érzékenységünk, mind-mind a hátunk mögé kerül! Mi ennek az oka? Az, kedves testvérek, hogy egy ige eljutott a szívemig, átjárta a csontjaimat, valóságossá tette bennem Istennek egy általam eddig elhanyagolt üzenetét. Feleleventette bennem a kötelességtudást. És fogékonnyá tett Isten üzenete kiértékelésére.

Isten nem engedi meg az Ő hozzátartozóinak, hogy bíbor palástot öltsenek, csak a befejezés előtt. Ugy, ahogy azt a mi drága Urunknak, az Ur Jézusnak is engedte. Csak Heródes és Pilátus udvartartása gúnyolhat bennünket a bíborruhában. Előbb nem engedi nekünk. Ha mégis valaki elébb felölti ezeket a jelnek kapott öltönyöket, ám lássa! Mert a bíborruha és a fényes ruha akkor is csak a gúnyt és lebecsülést jelentette! És ma sem szállt alá, sem nem emelkedett fel a je-

lentősége a kiértékelő Isten előtt!

Mi emberek úgy vagyunk, hogy szeretjük egy kissé előbbre tolni magunkat, képességünk, rangunk, tudományunk, pozíciónk tekintetében. Igyekszünk, ha nem többet, legalább csak egy vonalnyit is vastagítani a címünkben, rangunkban, mintha az döntően folyna bele az életünk és megbizatásunk további folyásába!

Higyjük el most, Isten igéje nyomán és úgy álljunk meg Isten előtt mi valamennyien, mert van megbánni valónk ezen a téren, nem is kevés! Vegyük elő az igét: "Ugy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit!"

Mégpedig olyan szolgát — az eredeti szöveg szerint — mint amely az evezőt húzza!

Evezős szolgát! Akinek egy a feladata, hogy ott legyen az evezős padon a neki kijelölt helyen. És húzza az evezőt, akár kedvező szél fúj, akár szembeszél van. Akár síma a víz tükre, akár hullámok dobálják fel-alá a hajót, akár világos nappal van, akár a legsötétebb éjszaka legyen is az! Ő nem mehet fel eközben a fedélzetre a parancsnokkal való társalgás, vagy sétálás örve alatt. Nem! Csak akkor, ha Ura engedélyezi neki a pihenést! Csak aki így veszi az Urával való együttmunkálást és együttélést, az tölti be hűen és igazán a szolga szerepét. Ezt a szerepet, amit itt említett meg előttünk Isten igéje. Lehet, hogy te és sokan mások sem nem vállalják Isten eme nagy ér erőkifejtő megbizatását Krisztusért. Lehet! De egyet mondunk neked az ige üzenetével: Jól gondold meg! Mert Krisztus szolgájának, evezőhúzójának lenni, csak előzménye egy elkövetkező, drága, Istentől feléd induló életigénynek, amelyben Isten kötelezi le magát a te hordozásodra és felemel téged oly helyre, amit "szem nem látott! Fül nem hallott! Embernek szíve meg sem gondolt!"

Az volna most a leghelyénvalóbb dolog a mi részünket nézve ebben, ha oda tudnánk állani Jézus oldalára és megérteni azt, hogy van-e bennünk elég tusakodás és egészen a megújulásig menő, magunk teljes megtagadása? És halálba adási készség? Hogy megértenénk végre, hogy semmi sem jó, ami én vagyok, de minden nélkülözhetetlen az életemben, ami: Krisztus! Sokat felfogni az Ő életéből, sokat tudni az Ő munkájából, sokat az Ő tervéből. Sokat ismerni és venni az Ő drága lényéből! És sokat ismerni és sokat megérteni Istenből! Bevallom én ehhez olyan keveset tudok szólni. Ha engedelmes vagyok, akkor Isten látni engedi bennem az Ő munkáját, sőt egy szempillantásra a titkait is! És ekkor azt látom egy szempillantás tört részében, hogy hiszen én nem mást, hanem Jézus Krisztust hordozom magamban! Akkor szinte Hozzá hasonlónak látom magamat, "Aki az előtte lévő öröm helyett, megvetve a gyalázatot, keresztet szenvedett és az Isten királyi székének jobbjára ült!" (Zsid. 12:2 b.)

Kedves Testvérek! Vegyük elő a második meghatározását az igének, amely rólunk beszél. "Isten titkainak a sáfárai!" A sáfár szó eredetileg azt jelenti itt, hogy "Isten üdvrendi megbizottja." Egyszer mindennel el fogunk, mert el kell számolni Isten előtt! Idővel, pénzzel, munkánkkal, szolgálatainkkal, jó, vagy gonosz cselekedeteinkkel és azok hatásával.

Sokan vannak a gyülekezeti tagok között olyanok, akik a *gyülekezetben élnek* és kevesen azok, akik a *gyülekezetért élnek!* Ez utóbbiak azok, akik már megharcolták a sáfársággal járó isteni nagy megbizatást és így elfogadták ezt a neki, a saját életük ajándékaként Istentől alányújtott nagy tisztséget! Ezek rájöttek arra a valóságra, hogy Isten ma sem adja szűkebben és ma sem adagolja másként a drága ajándékait, mint ezelőtt, csak mi nem állunk ott, ahol Isten ezeket adja és kiosztja azoknak, akik éppen erre várnak. És ilyenkor fordul elő az, hogy egy óvatlan pillanatban, amikor a kisértő látja a gyenge állapotunkat, elkötelezzük magunkat a láthatók felé. És ekkor történik meg a legsajnálatosabb és legnagyobb veszteség az életünkben, mert kizárjuk magunkat abból a szent közösségből, ahol Isten Jézus Krisztus által az Ő szent titkait fedi fel a hűségesek előtt!

Ha így van a dolog a sáfársággal, akkor miért nem angyalokat bíz meg Isten ezekkel a legmagasabb tisztségek viselésével? Miért bizakodik az olyan könnyen elbukó emberben? Miért nem járnak ma is úgy az angyalok láthatóan az emberek között, mint az első időben? Azért, mert azok után soha nem maradt egy nyom sem, amelyen, vagy amelynek nyomán az emberek elindulhattak volna Isten felé. De a Pálok, Péterek, aztán a későbbi Lutherek, Wesley-ek, Moody-k, stb. után, valamint a sok ismert és ismeretlen nevű férfi és női követők után, sok ember indulhatott el és léphetett be az Ur Jézus lába nyomába! Ezek is úgy jöttek, mint angyalok, de nem távoztak el olyan nyomtalanul, mint azok! Mert az angyalok elől nem szaladt el a bűn, a nyomor, de Istennek ezen nagy megbizottai elől igen! Az Istent igazán követő életek munkájától ma is úgy fut el a nyomor és tévelygés, mint hajnal elől az éjszaka!

(Következő számunkban folytatjuk)

Az alábbi kis irás az Amerikai Magyar Népszavában jelent meg Fülöp Árpád testvértől. — Több esetben jelennek meg ehhez hasonló kis cikkek a különféle magyar újságokban. Imádkozzunk, hogy Isten Lelke végezze el áldásos munkáját az olvasók lelkében.

HOVÁ JUT AZ EMBER HALÁLA UTÁN?

Hogy meghalok, az biztos, de hogy hová jutok a halálom után, azt nem tudom, — mondják sokan. Pedig ez minden ember részére a legfontosabb kérdés. Miért?

1. Mert a meghalás el nem kerülhető.
2. Mert az idejét sem tudjuk, mikor áll be.
3. Csak ezen a földön lehet előkészülni a halálra.
4. Most van az alkalmas időd, hogy előkészülj a halálra.
5. Az a bölcs, aki a halálra előkészül.
6. A legnagyobb balgaságot az követi el, aki előkészületlenül megy a halál elé.

MI TÖRTÉNIK A HALÁL UTÁN?

1. A test a porba száll alá.
2. A lélek elválik a testtől.
3. A lélek megjelenik Isten előtt.

HOVÁ JUTUNK A HALÁL UTÁN?

a) Üdvösségbe jutnak azok, akik e földi életben megtérnek, újjászületnek; bűneiket Isten megbocsátván, gyermekeivé fogadta őket és élnek Istennek tetsző életet, Krisztus vére által megtisztított szívvel.

b) Kárhozatba jutnak azok, akik megmaradnak bűneikben. (Vannak kiemelkedő, — nagy, súlyos bűnök, de vannak egészen csekélynek látszó, úgynevezett szalonbűnök, — mint például egy kis hazugság, egy kis gyűlölet, egy kis pletykaság, stb.) A bűn akár kicsi, akár nagy, egyformán a kárhozatba juttat, ha az nincs megbocsátva és eltörölve a Jézus bűnbocsátó vére által.

c) Hogy üdvösséged felől bizonyos légy, Jézushoz kell jönnöd, neki kell megvallanod bűneidet és kérni bűneid bocsánatát. Ő biztosan megbocsát! Ha problémád van, fordulj levélben, vagy vasárnap este 6:30-kor személyesen a Magyar Misszióhoz, 225 East 80th St., New York 21, N.Y.

CSAK EGY MARÉK FÖLDET!

(Az 1956-os szabadságharc elvesztésének 8-ik évfordulóján)

Csak egy marék földet adjatok!
Hogy hadd legyen velem,
A rög, melyből lette;
A hon, mely nevelt és hordozott.

Csak egy marék földet adjatok!
Hogy kezembe véve
És szívemre téve,
Hadd érezzem, hogy magyar vagyok!

Csak egy marék földet adjatok!
Mert oly árva lettem,
Mióta eljöttem,
Tőle én el nem válhatok!

Csak egy marék földet adjatok!
Ha pihenni térve,
Majd fejem alá téve;
Velem lesz a hon, ha meghalok...

I. Kraehling

Egy ember életébe egyedül Krisztus teremthet harmóniát, ha valaki ezt Krisztus nélkül képzeli el, az ámítja önmagát.

EVANGÉLIUMI HIRNÖK
GOSPEL MESSENGER
—o—
Published semi-monthly by the Hungarian Baptist Union of America
225 E. 80th St. New York 28, N. Y.

Editor — Szerkesztő:
Rev. PETRE GÁBOR
764 Kossuth Road
Palm Bay, Florida.

Entered as second class matter at the Post office of New York, N. Y., under the Act of March 3. 1879. Accepted for mailing at the special rate of postage as provided in Section 1103, Act of October 3, 1917

Subscription fee: $3.00 per year
Előfizetés, címváltozás erre a címre küldendő:
Mr. John Szasz
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

LAPUNK OLVASÓIHOZ!

Szomorodott szívvel értesítem a testvériséget általában az Evangéliumi Hírnök kellemetlen helyzetéről; a szerkesztő, Rev. A. M. Petre testvér hirtelen megbetegedéséről. Október 31-én súlyosan megbetegedett és már november 1-én egy súlyos operáción kellett keresztül mennie. Amit tehetünk érte ez: kitartóan imádkozunk és kérjük a jó Istent arra, hogy gyógyítsa meg s adjon még neki alkalmat ebben az életben hírdetni az ő csodálatos dolgait — az Evangéliumi Hírnök által is.

A Lapnak ideiglenes szerkesztője én vagyok azért, mert az Irodalmi Bizottságnak én vagyok az elnöke, s ilyen esetben nekem kell a felelősséget vállalnom. Ez a változtatás teljesen előkészületlenül talált más fontos teendőim között, de azért megróbálok minden lehetőséget az Irodalom javára.

Lapunk íróit szeretettel kérem: a cikkeket ezután és mindent, ami az Evangéliumi Hírnökre vonatkozik, egyenesen hozzám Floridába, az alábbi címre küldjék. Ha Detroitba küldik, késlelteti a Lapban való megjelenését és dupla postaköltségbe is kerül.

Címem ez: Rev. Gabriel Petre
764 Kossuth Rd. S.E.
Palm Bay, Fla.

A NAGY BŰNÖZÉSEK SZÁMA 10 SZÁZALÉKKAL EMELKEDETT AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN

Az Egyesült Államok fővárosából, Washingtonból jelentik, hogy 1963 évben a nagyobb bűnözések száma 2,259,100 volt, mely szerint ebben az évben 10 százalékkal emelkedett a bűnözések száma. Az átlagos számítás szerint minden percre négy elkövetett nagy bűn esik; egy gyilkosság minden órára; megerőszakolás minden félórára; kísérletezés minden négy percre; egy rablás minden öt perc alatt; autó lopás minden perc alatt; házbetörések minden 32 másodperc alatt. A jelentés szerint 1958 év óta a nagyobb bűnözések az Egyesült Államokban ötszörte gyorsabban emelkedett, mint a lakosság száma. J. Edgar Hoover, az F.B.I. direktora megállapítása és kijelentése szerint országunk 27 billió dollárt költ el évente a bűnözések korlátozására és mégis... Az ellopott tárgyak értéke 785 millió dollárra emelkedett, de ez nagyon csekélynek látszik az emberi élet vesztesége mellett, különösen a fiatalság közül pusztultak el nagyon sokan. A letartóztatások száma egy év alatt a 18 éven aluliak közül 11 százalékkal több, mint az előbbi évben. A fiatalság közül (18 éven aluliak) a külvárosokban 50.4 százalékot tartóztattak le komoly bűnözés miatt.

A jelentéssel kapcsolatban szinte könyörögnek a hatóság emberei a néphez, s a többek között arra kérik a lakosságot, főleg a szülőket és a nevelő intézetek tanítóit, a keresztyén gyülekezeteket, hogy mindent kövessenek el a gyermekek és a fiatalság között, hogy Isten segítségével gátat kössünk e romboló testi és lelki áramlatnak országunkban. Az első lépéseket az otthonokban, iskolákban, gyülekezetekben és a környezetünkben kell megtenni. Sok haldokló keresztyén gyülekezet új élethez jutna a bűn által megmérgezett haldokló környezetének lelki ébredése és lelki nevelése által. Az Ur Jézus szavai ide kívánkoznak: *"Emeljétek fel a ti szemeiteket és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra."* (Ján. 4:35.)

—0—

MI AZ OKA A JÉZUSTÓL VALÓ IDEGENKEDÉSNEK?

Jézus Krisztus, a világ világossága valamint a múltban, úgy a jelenben is, változatlan módon árasztja szeretetének fényét az emberiségre. Ezzel szemben mégis úgy látjuk, azt tapasztaljuk, hogy a nagy tömeg egészen közönyös Jézussal és tanításaival szemben, sőt idegenkedik tőle. De nemcsak a jelenben van ez így, mert már János evangélistának az ajka ily panaszra fakad: "Az övéi közé jövé és az övéi be nem vevék őt." A keresztyénség történetén is végi vonul ugyancsak a fenti szó, hol rejtett panasz, hol pedig megrázó vád alakjában. "...és az övéi be nem vevék őt." Kell-e ennél sötétebb, borzasztóbb rejtély azokra nézve, kik Jézust szeretik? A kérdés megfejtése könnyű lesz, ha visszagondolunk arra az időre, mikor Jézus tanítását először hallgattuk és az Ő kopogtatását a szívünk ajtaján először éreztük. Mennyire — és mindig jobban — szégyenkeztünk, mert senki sem mutatott rá annyi határozottsággal arra a pontra, amelyen meg kell változnunk, mint Jézus. Senki sem cáfolja meg olyan alaposan az isteni parancsolatok komolyságával szemben táplált titkos fenntartásainkat, mint Krisztus. Nincs szigorúbb bűnbánati prédikáció, mely az embert jobban megindíthatná és nagyobb mértékben megszégyenítené, mint maga Jézus, midőn mint a kötelesség teljesítésben való hűségben, a türelemnek, az alázatosságnak, a tisztaságnak és a felebaráti szeretetnek példaképe áll előttünk, kinek is volna elég bátorsága szembenézni azzal, aki leleplezi bensőnknek legféltettebb titkait és lerombolja önelégültségünk bálványát. Ime, ez a hitetlenségnek és a Krisztus elleni gyűlöletnek legmélyebben fekvő alapja. Az emberek félnek az erkölcsi igazság tiszta fényétől, amely Jézustól kisugárzik és őket megítéli. Aki Jézust és tanítását elfogadja, annak szakítani kell a bűnnel és el kell ismerni Jézust Urának és Megváltójának. Aki elég bátor ezt megtenni, az nem idegenkedik Tőle, hanem benső, baráti közösségbe jön vele.

*

Sáfárkodjunk hűen az Urtól nyert adományainkkal Isten dicsőségére és embertársaink javára és álljunk meg rendületlenül azon a helyen, ahová az Ur minket állított: úgy Isten áldása lesz rajtunk és bennünk mindenkoron.

IMA

Édes Atyám, jó Istenem!
Hozzád vágyik az én lelkem.
Vigyél engem Te magadhoz,
A mennyei angyalokhoz.

Édes Atyám, jó Istenem!
Oly nagyon fáj az én lelkem.
Bocsáss meg, ha bűnös vagyok,
Mert én olyan gyenge vagyok.

Édes Atyám, jó Istenem!
A jó úton vezess engem.
Őrízz meg a sok bűnöktől,
Minden gonosz ellenségtől.

Édes Atyám, jó Istenem!
Mindenkor csak Te légy velem,
Ha majd egykor hozzád megyek,
Ott örökké boldog leszek.

Tóth Mihály

Az igazi jóbarát csak akkor van jelen, amikor szükség van rá.

NŐK ROVATA
Rovatvezető: Szerencsy Mária
105 Demott Lane, Somerset, N. J.
Női konf. elnöke: Steg Mária
Alelnök: Kocsis, Elizabeth
Pénztáros: Hajdu, Elizabeth
Jegyző: Szerencsy Mária

ANNA, A FÁNUEL LEÁNYA

Lukács 2:36.

Aszott öregasszony... pergamentszínű arc... száraz kezei barnák, mint a fa kérge. Ki figyel már egy ilyen — nem e világból való nőre? Nem is veszik figyelembe! Olyan itt, mint egy bútordarab, mint egy oszlop... Megszokták, hogy itt van. Csak néhányan tudják, hogy mindíg itt található a templomban.

Most hozzá siet egy középkorú nő. Elfátyolozott. Halkan beszélgetnek.

— Most tekintett reám az Isten, elvette gyalázatomat. Fiam lesz. Ha csak egy is, de lesz. Anya leszek! ő, a gyermek, Isten szolgája lesz! Az Ur angyala jelentette Zakariásnak, a férjemnek, a főpapi szolgálat közben... Azóta néma.

— Nehéz jel leányom. Csodálatos a mi Istenünk — mondja meggyőzően az öregasszony, — nem hagyja bizonyság nélkül a Benne bízókat!

— Mária is volt nálam, a rokonom, — folytatja a fiatal nő, — és csodálatos dolgot mondott el nekem. ő is gyermeket vár... kiválasztott edénye lett Istennek. Istennek Lelke árnyékolta be... angyal jelentette neki! Az Ur álomban szólt Józsefnek is, az feleségül vette, mert József hitt az Ur szavának. Mária gyönyörű éneket is költött róla: Magasztalja az én lelkem az Urat...

— Mondjad tovább, tovább! — kérleli a nőt, s az aszott arcban fénylenek a szemek, és lassan utána mondja...

— "Felvevé Izráelnek, az ő szolgájának ügyét, hogy megemlékezzék az ő irgalmasságáról... Ábrahám iránt és az ő magva iránt mindörökké."

— Meglátogatja az Ur az ő népét! A nép? Nem is várják már! — mondja keserűen és arca megfeszül. —Elmondom Simeonnak, hogy biztos jele van a Messiás jövetelének! — s máris indul.

— A Magasságos Isten szolgájának hivatik, így mondta?

— Igen, igen — felel Erzsébet — s összehúzva magán köpenyét, ő is menni készül, de csak a másik terembe. Imádkozni akar. Tele van a szíve hálával. Hiszen az öreg Anna ismeri a próféciákat!

Ismét csendes lesz minden. Anna is elmegy, nem gondol sem ételre, sem italra, hanem "... szól őfelőle mindeneknek, akik Jeruzsálemben a váltságot várják" (Luk. 2:38.). Lelke remeg a várakozástól. Megérem-e és megadja-e Isten nekem azt a kegyelmet, hogy megláthassam őt?

Anna, a Fánuel leánya várta az Urat. Várod-e Te is őt?

Nagyajtai Eszter

IGY KELLENE

Angyal-könnyedén, tündér-könnyedén
Ül meg a dróton a fecskék raja.
Apró szemükben déli tengerek
Aranya vibrál, azúrja remeg,
S a téltelen táj távol mámora.

Ők haza készülnek, — mindíg haza.

Köztük a borzasztó áram feszül,
Az ezer-voltos vak halál halad,
Ők ülnek rajta angyal-könnyedén:
Fél-bohémek és fél-zarándokok,
Vidám búcsúzók csudás csapata.

Szárnyuk az élet ütemét veri,
Halállal, földdel nincs kapcsolata.

Reményik S.

MISSZIÓ-MEZŐKRŐL

NEWBRUNSWICK, N.J.

Lelkipásztor: Kocsis Imre

"50 ÉVVEL EZELŐTT...

Isten szava szólt annak a családnak; vidd az én üzenetemet. Engedelmesen teljesítették a Lélek szavát... ma egy gyülekezet dícséri értük, általuk az Urat!

Igy emlékezett meg ünnepi beszédében néhai Honeskó András testvérről és családjáról Dr. Joseph H. Heartberg (a N.J. Baptist Convention titkára) a new brunswicki gyülekezet

50 ÉVES JUBILEUMÁN

ezévi október 24-én. Fenti család 1908 évben költözött New Brunswickra és először otthonukban, majd házaknál tartottak összejöveteleket. Rev. Zboray testvér, az A.M.B.Sz. titkára jött az akkori testvériség segítségére, úgyszintén a Garfield, Perth Amboy, Carteret és Mannwillben lakó testvérek nyújtottak segítő kezet, majd felváltva rendezték meg a gyülekezeti összejöveteleiket.

1914-ben lett tulajdona a gyülekezetnek (a jelenlegi helyen) egy kisebb épület, amit berendeztek istentiszteleti célokra. A gyülekezet megszervezése 1914 június 15-én történt meg, mikor Honeskó János testvér ifjú lévén lett a vasárnapi iskola tanítója (jelenleg is az énekkar vezetésének fáradhatatlan és hűséges munkása) és szükség esetén a tolmács.

Utász János testvér misszionárius volt a gyülekezet első lelki munkása és vele együtt tíz lelkipásztor volt képviselője és átadója az Evangéliumnak az elmúlt 50 év alatt.

A gyülekezet telve misszió-szellemmel, az utcasarkon is tartott istentiszteletet; a reggel 9 órai imaórán a 8-9 gyermekes, sőt a 10 gyermekkel megáldott Pintér család gyermekeikkel együtt rendszeresen megjelentek, imádkoztak, dolgoztak és áldoztak is. Az abban az időben szokásos 12 órai napi nehéz munka után is boldogan gyültek össze a testvérek ének- és zenegyakorlatra.

Isten segítségével 1927-ben 31.000 $ költséggel építették újjá a már szűknek bizonyult imahelyiséget, berendezték a saját kezemunkájukkal készített padokkal. A leánykör kezdeményezésére zongorát, később orgonát építettek a testvérek Isten dicsőségére és magasztalására.

Egy lelkész-házat is vásároltak, melynek teljes vételárát a gyülekezet nőegylete fizette ki s a nőtestvérek a jubileum alkalmával sem felejtettek el ünnepi vacsora készítésével szolgálni.

Mindnyájan örömmel dolgoztak az Ur háza építésén és lelki gyümölcsök nélkül sem akart senki "... üres kézzel az Ur elé állani...", hozták, hívogatták barátaikat és mindnyájan az Isten áldását érezték megnyugodni a gyülekezeten és annak tagjain.

Dr. Joseph H. Hartenberg testvérünk szavaival folytatom: "Vannak még ilyen engedelmes, életüket átadó szolgái az Urnak? Figyeljetek az Ur szavára... legyetek Annak engedelmesek... Isten szava csendben beszél hozzád... Figyelj! Engedelmeskedj!"

50 ÉV UTÁN

a megemlékezés és hálaadás ünnepét a zenekar akkordjai nyitották meg: "Akkor hozni fogjuk kévénk örömest..." hangzott, majd ima és testvérgyülekezetek, egyházak, lelkészek és a személyesen megjelent vendégtestvérek adták át az ünneplő gyülekezetnek üdvözletüket.

"... hogy tartson meg az Ő házában..." énekével (magyar nyelven) fohászkodott az énekkar.

"Nagy vagy Te Isten!" dícsérte énekével megtartó Urunkat Kocsis Imrre testvér, a gyülekezet pásztora és a szólóének hangjaival: "Mily nagy vagy Te!, Mily nagy vagy Te!" szállt együttes hálaadó zsolozsmánk az Ur felé. Gyülekezetünk gyermekkarának bájos

éneke méltóképpen illeszkedett be az üdvözlők sorába, majd a gyülekezet ajándékul készített "Urnak asztala" bemutatása áhítatos perceket jelentett mindnyájunk számára. Elköltözött úttörő munkás testvéreink neveit emléktáblán örökítette meg a gyülekezet.

Az ünnepi hangulat, a vasárnapi istentiszteletünkön is uralkodó tényező maradt. Dr. H. Victor Kane testvér (American Baptist Convention), Valley Forge, Pa. hírdette az Igét. Mélyen járó gondolatai közben feltette a kérdést: "az 50 éves jubileum csak az ünneplést szolgálja-e? Vajjon ez alkalommal visszanézünk-e a prófétákra és a tanítványokra, akik az Ur szavára engedelmesen otthagyták mindenünket?

Próbáljuk magunkat *újra odaszentelni* az első szeretet hevével és meg fogjuk látni, mit tud az Ur rajtunk keresztül véghez vinni a jövőben, az elkövetkezendő 50 esztendőben."

Emlékezés a múltra: *hálaadás.* Előrenézés a jövőre, odaszentelt élettel: *az Evangélium diadala,* tékozló fiak hazatérése . . ., ez az Atya legnagyobb öröme és minden gyülekezetnek a legszebb ünnepe!

(Gyüjtött feljegyzések alapján:)

Mária Ferenczy

CLEVELAND, WEST SIDE

Tokai Mártonné, született Kovács Zsófia, 1887 május 18-án Tiszakeszin, Borsod megyében. Teremtője, kit hűségesen szolgált 39 éven keresztül, okt. 4-én, vasárnap 7:15 órakor hívta haza hosszú betegség és szenvedésből az örök hazába. Drága koporsóját gyönyörű virágerdő takarta és díszítette a közönség bámulatára. Temetése óriási részvét mellett ment végbe szerdán d.u. 2 órától a Fulton Roadi Magyar Baptista templomból, melynek megtérése első napjától hűséges tagja volt. A gyászszertartás angol és magyar nyelven ment végbe. Angol nyelven a gyülekezet fiatal, új pásztora: Morgan Mihály prédikált; magyar nyelven úgy a templomban, mint a temetőben Petre Gábor, a gyülekezet volt pásztora hírdette Zsolt. 116:15 alapján Istennek örök igazságait figyelmes hallgatóság előtt.

A szertartást gazdagította a koporsóban fekvő Tokai testvérnőnek szóló éneke: "Istenben bízom, bárhol is legyek." Testvérnőnek Márton unokája az éneket szallagra vette és a temetésen a gép lejátszotta. Nagyon meghatóan hatott a közönségre. Ugyancsak szallagon volt Tokai testvérnő imája minden egyes gyermekéért névszerint, sőt még a prédikátorát, Petre testvért is imájába foglalta, amit az idő rövidsége miatt nem játszottunk le.

Tokai testvérnő Cleveland west sideon fogadta el az Urat személyes Megváltójának, 1925-ben, Petre testvér által és keresztyéni életében sok nehézségen és megpróbáltatáson ment keresztül családjával együtt, de a küzdelemből az Urral mindíg győzelmesen került ki. Sikerült 6 gyermeke közül ötöt az Urhoz vezetni; noha az ő férje nem volt hívő. Többszörös kívánsága volt, ha ő meghal, Petre testvér temesse el. E kívánsága teljesült. Tokai bácsi ezelőtt 8 évvel halt meg. A sok bizonyságtételek hatása alatt sem fogadta el az Urat, megmaradt reformátusnak, de halála előtt a kórházi ágyon kérte családját és Petre testvért is eltemetésére. Ez a kívánság is teljesült.

Tokai testvérnő mindíg szegény volt anyagilag, mégis sokakat segített úgy itt, mint az óhazában. Az ő külön ajándéka soha nem hiányzott a vasárnapi iskola karácsonyi kiadásaiból. A gyülekezetben minden nemes ügyet képességein felül is támogatott. Most már a dicsőségben látja annak nagy értékét. Ő szerzett magának kincset ott, ahol sem a rozsda, sem a moly nem emészti meg, sem a tolvajok nem lophatják el. (Mt. 6:20.)

Adjon a jóságos Isten 5 gyermekének (a hatodik hősi halált halt a II. világháborúban) és családjaiknak Istenben való megnyugvást és vígaszt, s őszinte hitet Istenben, mely által törekszenek arra, hogy édes anyjukkal és nagyanyjukkal találkozzanak a dicsőségben. — "Az Ur szemei előtt drága az Ő kegyeseinek halála."

Petre Gábor

—0—

HENCZEL JÓZSEF

1886-1964

"Mint hulló kéve, pusztul nemzetünk" — sóhajtozik a költő. De mit mondhatunk mi, amerikai magyar baptisták, amikor a pionirok, a régi úttörők egymás után költöznek el ez árnyékvilágból? Azt, hogy ritkulnak soraink, s valahogy nem kapunk utánpótlást, bármerre tekintünk is újabb harcosokért.

Henczel József testvér 1886 október 18-án született a Zemplén megyei Sárospatakon. Az első világháború előtt jött Amerikába s South Norwalk, Conn.-ban telepedett le és ott is maradt élete végéig. Ott ismerte meg s fogadta el Jézus Krisztust személyes Megváltójául és az ottani gyülekezetben merítkezett alá 1921 május 22-én hitének vallomására. Mint a gyülekezet diákónusa, s ha kellett igehírdetője volt mindaddig, míg betegsége ágyba nem döntötte.

Ritka ember szenvedett annyit az arthritis és egyéb komplikált betegségek miatt, mint Henczel József testvér. 1932-1941-ig ágyban fekvő beteg volt. Aztán 8 évig könnyebb munkákat végzett, hogy családjáról gondot tudjon viselni. Majd 1950-től 1964-ig ismét ágyba került és az utóbbi években egy spárga volt az ágya fölé kikötve, melyen egy ceruza csüngött, s azt szájába véve írt másoknak buzdító leveleket, sőt még az Evangéliumi Hírnök olvasóinak is rövidebb cikkeket. Amikor elmentünk őt meglátogatni, leginkább az ágy szélén ülve találtuk őt. De panasz soha nem jött ki ajkán, hanem mindíg azt mondotta: "Amit az Ur végzett felőlem, legyen meg az Ő akarata."

Felesége, Helen leánya és Zoli fia mindenben hűségesen gondozták. Tudjuk, hogy az Ur megjutalmazza őket a hosszú éveken át tartó türelmükért, szeretetükért, szolgálat- és áldozatkészségükért. A Bibliában olvasunk 18 és 38 éven át tartó betegségekről. Henczel testvér 23 éven át volt tehetetlen, ágyban fekvő beteg, de a többi esztendőkben is sokat szenvedett, de mint Jób, ő sem nyitotta meg ajkait panaszra Isten ellen. Ebben ő is példát hagyott nekünk.

Június 28-án tüdőgyulladással kórházba vitték s onnan nem is engedték ki, hanem a Stamford-i Wyndower Nursing Homeba vitték s ott halt meg f. év október 19-én. Temetése okt. 21-én volt So. Norwalkon a helybeli angol prédikátor, Rev. Cyganyi és Rev. Molnár Balázs bridgeporti prédikátor testvér vezetésével, de közreműködött e sorok írója is.

Egy igen érdekes jelenetről szereztem ott tudomást, amit érdemesnek tartok ezzel kapcsolatban leközölni. Henczel testvérnő néhány hónappal ezelőtt költözött ama "jobb hazába." Amíg élt, igen sokat szokott a tengeren halászni, hogy a családi kiadásokban ezáltal is segítsen. Igy nemcsak a maguk részére, de másoknak is eladott a szerencsés fogásokból. Ugy mondják azok, akik ismerték őt, hogy valami benső ösztön, isteni vezetés mellett mindíg tudta, hogy mikor kell halászni menni, s hogy a hajó melyik oldalára vesse ki a hálót. Igy valaki a temetéssel kapcsolatban azt ajánlotta, hogy vigyenek ki a tengerparti kikötőhöz egy koszorú virágot és Henczel testvérnő emlékére tegyék azt a tenger vizére. Ami a dologban szinte szimbolikus jelenet, az volt, hogy amíg Rev. Molnár Balázs testvér imádkozott, a koszorú csak nyugodtan lebegett a víz tetején, de amikor elhangzott az Ámen, éppen akkor jött egy nagyobb tengeri hullám s felkapva a koszorút, kivitte azt a nyílt tengerre.

Igy indult el Henczel testvérnő lelke is az örök kikötő felé és most követte őt a sokat szenvedett Henczel testvérünk is.

Legyen áldott közöttünk emlékezete és az Ur adjon megnyugvást a megszomorodott szívű hátramaradottaknak is.

(Megbízásból): Balla B. György

WORK WITH THE CHILDREN

There is nothing in all the world so important as little children, nothing so interesting. If ever you wish to go in for philanthropy, if ever you wish to be of any use in the world, do something for children.

We can dress the sore, bandage the wounded, imprison the criminal, heal the sick and bury the dead, but there is always the chance that we can save the child.

If the great army of philanthropists ever exterminate sin and pestilence, ever work out our race's salvation, it will be because a little child has led them. D. S. J.

A megfiatalodás feltételei

Jel. k. 3:18.

Az utóbbi évi nagygyűlésünk alkalmával, Cleveland, O.-ban a misszió bizottságunk elnöke, Dr. Udvarnoki Béla testvérünk évi jelentésében a többek között ezt mondotta: *"A magyar misszió munka, különösen a szövetségi munka észrevehetően mutatja az öregedés jeleit... A megújhodás és a fiatalodás jelei azok lennének, ha újból a jövőről beszélnénk többet és a lelkek mentése lenne a fő feladatunk."*

A konvenció óta nagyon sokat gondolkoztam azon: hogyan mi módon lehetne gyülekezeteink életébe új lelkesedést, munkakedvet és lelki buzgóságot teremteni? Már hosszú évek óta keressük misszió munkánk hanyatlásának okait. Sokféle gondolat került felszínre, melyek között az egyik *az elangolosodás gondolata volt.* Fogadott hazánknak hivatalos nyelve az angol. Az iskolákban angol nyelven tanítják gyermekeinket, s habár a családban némely szülők a magyar nyelv megtanulására is gondot viseltek, mégis a gyermekeink szívesebben beszélik és értik az angol nyelvet, szülőhazánk hivatalos nyelvét. Ennek következménye az volt, hogy ahol a gyülekezet angol nyelven is igyekezett lelki táplálékot nyújtani a magyart gyengén beszélő ifjúságnak, abban a gyülekezetben az ifjúság megmaradt, s azokból pedig, mely gyülekezetek erősen ragaszkodtak a magyar nyelv használatához, az ifjúságnak egy része angolnyelvű gyülekezethez csatlakozott.

A múltnak ezen elvitázhatatlan valóságából meg kell tanulnunk azt a leckét: ha azt akarjuk, hogy gyermekeink gyülekezeteinkben velünk együtt megmaradjanak, akkor gondot kell viselnünk arról, hogy az országunk nyelvén is kapjanak megfelelő lelki táplálékot. De vigyázni kell arra, hogy ne essünk a szélsőségbe. Ismerek olyan gyülekezetet, amely erőszakkal akarta átvezetni a magyar nyelvű gyülekezetet angolra, melynek aztán a következménye sok lelki fájdalmat s talán gyógyíthatatlan sebeket ejtett sok lélekben. Ne sürgessük az elangolosodást! Annak megvan a lassú, természetes útja és módja, melynek senki nem állhat ellene.

A másik gondolat az Ur szolgái számának csökkenése. Sajnos, misszió iskolánkat, prédikátorokat kiképző iskolánkat elveszítettük. Most látjuk világosabban, hogy milyen nagy veszteség ért minket akkor, midőn engedtük ezt kiesni kezünkből. S amikor elveszítettük, nem voltunk hajlandók újra megszervezni, noha volt lehetőség arra. Inkább temetőt építettünk magunknak s abba öltük bele a nehéz ezreseket! Ezek a fájdalmas megjegyzések most már nem segítenek. De talán jók arra, hogy a jövőbe tekintsünk és meglássuk Isten akaratát.

Szerintem még mindíg nem volna késő fiatal lelki egyéneket toborozni s minden erőnket összegyűjteni arra, hogy valahol, valamelyik iskolával összekapcsolva, fiatal lelkipásztorokat képeztessünk ki az Ur munkájának folytatására. Ez volna a megfiatalodásunk első teendője és a lélekmentés első módszere. Ha meg akarunk fiatalodni, akkor komoly lépéseket kell tenni a jövőre nézve. A missziónak jövője a lelki munkásokkal veszi kezdetét. Az Ur Jézus látta hajdan a nagy munkamezőt és arra tanította övéit: *"Emeljétek fel a ti szemeiteket és lássátok meg a tájékokat, hogy már fehérek az aratásra."* Kérjétek az aratás Urát, hogy bocsásson ki munkásokat!

A misszió bizottságunk évi jelentéséből azt szerettem volna hallani, hogy mit lehetne tenni a jövőben a misszió mezőnkön, s milyen irányban beszéljünk többet a jövőről és a lélekmentésről! Talán a jövő konvenciónknak egyik tárgya lehetne, vagy pedig Dr. Udvarnoki testvérünk lapunk útján egy cikkben mondhatja el nekünk, hogy még mit lehet, vagy mit kell tennünk arra nézve, hogy megfiatalodjunk. Testvérünk mint tanár és régi keresztyén, aki jól ismeri az amerikai magyar missziót is, Istentől nyert bölcsességével megteheti ezt.

Az előbbi két pontban megemlítettem misszió munkánk hanyatlásának feltételes okait, de szerintem van még más oka is. *A gyülekezeti tagjaink lelki életének hanyatlása.* A fenti igében az Ur Jézus a laodicai gyülekezet lelki állapotáról beszél. Azt mondja az Ur, hogy az a gyülekezet magáról azt tartotta, hogy *nagyon gazdag.* Az Ur azt üzeni neki, hogy *nagyon szegény. "Nyomorult, nyavalyás, szegény, vak és mezitelen vagy."* Súlyos megállapítás ez egy keresztyén gyülekezetről. Az Ur Jézus ismerte és ismeri ma is a gyülekezeteket. Vajjon mennyire vonatkoznak az Ur Jézus ezen megállapításai a mi gyülekezeteinkre?

Ugy tűnik nekem, hogy munkánk főleg a fent említett okoknál fogva hanyatlott; és a keresztyén misszió munka általában nem azért hanyatlik, mert egy változó, átmeneti korszakban élünk, hanem sokkal inkább azért, mert gyülekezeti tagjaink lelki élete nem olyan, mint amilyet az Ur elvár gyermekeitől. Mit ér a szép nagy gyülekezet, a nagyszerűen összeállított heti program, a nagy ének- és zenekar, s a többi megorganizált testület — krisztusi élet és lélekmentés nélkül? Némely gyülekezetnek életében eltelnek évek anélkül, hogy egy lelket vezetett volna az Ur Jézushoz. Nagy lelki nyomorúság, szegénység és vakság ez. Szerintem ez a fő oka annak, hogy a mi munkánk is összezsugorodott. *El kell fogadjuk Krisztusnak az ajánlatait* s ha elfogadjuk, megfiatalodott erővel munkánk fejlődésnek indul. Az Ur ajánlata a következő:

a) Tűzben megpróbáltatott aranyra van szükségünk. Ezt Krisztus adja. Ez az a példázatos tanításában elrejtett kincs, amit keresni és megtalálni szükséges.

b) A fehér ruha, mely eltakarja a lelki meztelenséget. Le az emberek által készített rongyokkal; fel a Krisztus által adott fehér lelki ruhával, lelki tisztasággal!

c) A szemgyógyító ír, mely elűzi a lelki vakságot. Félre az emberi bölcsességgel! Az Ur által adott igazságok gyógyító hatással vannak az emberre. "A bölcsességnek kezdete az Urnak félelme" — mondja a bölcs, s ez minden időben nagy igazság marad.

Ha ezeket az intelmeket megszívleljük és imádkozással fontos feladatunkat igyekezünk teljesíteni, ha öregek, vagy fiatalok vagyunk is testileg, lelki mefiatalodással lelki munkánk fejlődésnek indul. Az Ur azt tanítja: *"Próbáljatok meg engem!"*

A háromféle kereszt

A mindennapi életben, amidőn kertünkben, otthonunkban, hivatalban, vagy gyárakban végezzük munkánkat, ha a Teremtővel együtt dolgozunk, sok-sok alkalom van a tanulásra, értelemre jutásra és Istenünk közelebbi megismerésére. Mert rendkívüli kegyelem és áldás árad abból, ha az ember megtanulja, sőt elérte, hogy gondolatvilága csak széppel, jóval és igazzal legyen betöltve, tehát állandóan foglalkoztatva. Igy bármilyen hivatás és munka örömteljes fejlődést hoz az örök élet elérésére.

Nem véletlen, hogy az Ur megfeszítésénél a Golgothán három kereszt volt, háromféle emberrel, akik bensejükben nagyon is különböztek egymástól. A legfelsőbb földi hatalom, akinek nevében akkor ezt a gyötrelmes kivégzést végrehajtották, csak egyfélét látott a három emberben: latrot. Bizott és megnyugodott abban, hogy a bírák és szóhoz jutott személyek a római jog értelmében igazságosan kivizsgálták, hogy megérdemlik a halált.

Sokak előtt ismeretlen és még többek előtt talán örök rejtély marad, hogy e három emberi testben belül milyen óriási különbség volt.

Amikor az Urat tanítványa csókkal elárulva a gonoszok kezébe adta, a reá törő fegyvereseknek szelíden így szólt: Mint egy latorra, úgy jöttetek reám, pedig naponta nálatok ültem a templomotokban és tanítottalak titeket. De hát így van megírva, hogy a bűnösök közé számláltatott...

A középső kereszten, amelyen az ember Fia szenvedett, Ő ártatlanul lett a leggyötrelmesebb halálnemre ítélve, mégpedig a saját népének főpapjai és főemberei kívánságára és az általuk félrevezetett tömeg ebben segédkezett.

A jobboldali lator, aki a saját bűnéért kapta ezt a kivégzést, látva az igaz Jézus ártatlan szenvedését, azonnal felismerte a különbséget mindhármuk között, mikor a baloldali lator nagy kínjában is az Urat gúnyolta, ahelyett, hogy bűneinek megbánásával enyhített volna szenvedésén; mintegy jelezvén ezzel azt, hogy ő még most sem tartja bűnnek, amit elkövetett.

Az Ur feletti halálos ítéletet csak a római helytartó (Pilátus) végzésével lehetett végrehajtani. De nagy baj volt, hogy Pilátus nem

talált semmi bűnt Jézusban. Meg is mondta nyilvánosan, hogy ezt az embert szabadon kell bocsájtani a római jog értelmében. A ravasz főpapi tanács azonban eltalálta Pilátus gyengéjét: Ha ezt az embert szabadon bocsájtod, nem leszel barátja a császárnak! A nagyhatalmú bíróban megingott az igazság: hagyta Jézust kegyetlenül kivégezni, — hogy barátja lehessen a császárnak. Pedig ha az igazság mellett döntött volna, úgy az igazságnak is barátja maradt volna és a császárnak is nagyobb szolgálatot tett volna, mert Jézusnál senki sem tudta jobban, hogy szükség van a felső hatóságra. Pilátus érezte, hogy nem képes megmagyarázni a császárnak, hogy Jézus Isten Fia és mindenkinek a javát és az örök életet akarja. Mert ehhez hit és bátorság kellett. Kezet mosott. Pedig aki bírói székben ül, nem lehet semleges. A bíró és mindenki, aki ítél felebarátot, vagy az igazság mellett állhat, vagy ellene lehet, de nem tekinthet a harmadik útra, az egzisztenciára.

A többit a történelemből tudjuk: ha pillanatnyilag megmentette is helytartói trónját, ez a kézmosás mégsem mentesítette őt súlyos gyávaságától. Éppen az, akiben bízott, barátja, a császár menesztette őt nemsokára. És kényszerü magányában eléggé elmélkedhetett legfelső bírói ítéletéért . . .

Aki az ártatlant halálra adja, mert inkább maga akar élni, az csak Pilátus sorsára juthat. Éppen azt veszti el, amiért elárulta és megtagadta a zigazságot. Segítségre nem talál és önmagán végzi el a halálos ítéletet.

Az Irás azt mondja: mindnyájan vétkeztünk, csak EGY EMBER élt ezen a Földön, az igaz Jézus Krisztus. Ezért csak Ő tud minket megváltani. Mégis nagy különbség van lator és lator, azaz bűnös és bűnös között. Aki lelkiismeretében tudva vétkezik, Isten törvényét semmibe veszi, az baloldali lator, aki mindenért zúgolódik, mert nem akar szenvedni bűneiért, nem hiszi el, hogy a törvény átlépése bűn és a bűn zsoldja a nyomorúság, betegség és a halál; haszontalan életére jólétet vár. Gyűlöli az igazságot, tehát menthetetlen.

A jobboldali is lator. De mikor látja, hogy bűnös életmódját sok kár követi, mert a bűn zsoldja — halál, azt megvallja és elhagyja, így még itt e földön kegyelemre talál és az Urral lesz a paradicsomban. Az Irás fel nem bontható!

Rev. J. S. Friedrich

Embertársadat csak önmagadon keresztül ismerheted meg igazán.

GIVE WHILE CHRIST GIVES

Please, do not forget your usual donation this year and, if possible, add a little to it.

We are reminded of a little verse which seems very fitting:

"And must I be giving again and again?
Oh, no! said the Angel, piercing me through,
Just give till the Master stops giving to you."

LELKI TANITÁSOK

ISTEN SZENT AKARATA

Nem könnyű senkinek lemondani saját akaratáról még az esetben sem, ha meggyőződik arról, hogy másvalakinek az akarata sokkal jobb, mint az övé. Mindenkiben van annyi önzés, hogy szívesebben látja önmagát érvényesülni, mint bárki mást. Ez még mindíg ősatyánktól, Ádámtól örökölt természet, s nem az, melyet Isten Jézus által akar nekünk adni.

A teremtő Isten újra akar formálni minden embert. A kapzsi, önző természetet ki akarja cserélni isteni természettel minden embernél. O ezt demonstrálta Fia, Jézus Krisztus életében olyan bámulatosan. Eddig még a földön élő emberek között Jézus volt az egyedüli, aki önmagáról teljesen le tudta vetkőzni az önző indulatokat.

Ő megalázkodott, hogy minket fel tudjon emelni. Szegénnyé lett, hogy lélekben sokakat meggazdagíthasson. Megkísértetett, hogy a kísértésben példát adjon. Szenvedett érettünk, hogy nekünk ne kelljen szenvedni bűneinkért. Meghalt, hogy az Őbenne hívőknek életük legyen.

Azért, hogy ezen áldozatot Jézus képes legyen meghozni a bűnös világért, le kellett mondjon a saját akaratáról. Az ember sem képes másként áldozatot hozni Istenért, csak ha Jézus példája szerint lemond önakaratáról. Mi sokkal kisebbek vagyunk Jézusnál s azért könnyebb kellene legyen ha értjük az Ur akaratát vagy nem.

Jóságos mennyei Atyánk megértette nagy feladatunkat s Szent Lelkét küldte segítségünkre. Emellett kijelentette Önmagát és lelki egység és szeretet által csoportosította az Őbenne hívőket, hogy egymásnak segítsenek. A nagy kérdés ez: akarunk-e győzni? Övele győzhetünk csak.

*

ISMERD MEG AZ ISTENT!

Istent éppen úgy, mint az embert, beszédéből és cselekedetéből lehet megismerni. Isten beszéde a Biblia, míg munkája az Univerzum és annak bölcs vezetése évezredeken keresztül.

Emberek a legtöbb esetben jobban félnek munkaadójuktól, mint Istentől. Ugy mondják: "Az adja a családnak a kenyeret." — A gazdálkodó pedig a földben látja azt a csodálatos termelő, avagy teremtő erőt, mely nekik áldást ad. Sőt még olyanok is kerülnek, kik a fizikai erőt és észt tekintik a földi áldások adójának. Ez az öreg világ már elég idős ahhoz, hogy megismerje, hogy minden teremtett dolgok mögött ott van a mindenható Isten. "Őáltala élünk, mozgunk és vagyunk." (Csel. 17:28.) Tehát Isten nélkül ezen a földön semmi sem történik.

Isten áldását nem minden esetben adja a munka, avagy áldozathozatal mértéke szerint, sem testileg, sem lelkileg. A földműves nagy reménnyel végzi el a föld minden munkáját, de különböző elemi csapások, mint szárazság, jég és sok eső, stb. megakadályozzák, vagy tönkre teszik az áldást. Olyat is hallottam, hogy a csűrbe takarták az áldást és a villám belecsapott és felégette.

Ezeket tudva feltesszük a kérdést: Ha Isten megadta az áldást, miért engedi elpusztulni? — Ugy kell Őt megismerni, mint akinek van hatalma adni és venni.

Miután a szülők megismerték Istent, legfontosabb feladatuk megismertetni gyermekeikkel Őt. Templomainkban a gyermek-munka, vasárnapi iskola ezt a célt szolgálja. Tanítjuk Istennek szavát, a Bibliát és az Ő nagyságos dolgait, hogy ezáltal segítsünk a szülőknek és Istennek.

GOD'S AGENTS

A rich man trusts his agent to answer appeals for aid. The agent has a great privilege and opportunity. Now every one of us may become God's agent, dispensing God's bounty.

*

GOD'S WILL BEST

Dr. A. C. Dixon told the story of a lady who was traveling with her maid and child. A wasp got into the carriage, and the child kept crying for it. At last the lady said to the servant: "What is the child crying for? Let him have it." — A few minutes later the lady was startled by an awful scream from the child, and exclaimed in alarm, "What's the matter?" — "He has got it!" was the servant calm reply. — So sometimes, in his great wisdom, God allows us to have what we cry for, that we may feel the sting and misery of it, and learn through pain and humilitation that God's will and way are best.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

Az AMB Szövetség pénztárnoka:
Mrs. MARY K. STEG
225 Papermill Lane Ext.
Fairfield, Conn.

Aggmenház és Árvaügy pénztárnoka:
KISH ELEMÉR
924 Congress St., Fairfield, Conn.

Irodalmi pénztárnok:
JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave. N. E. Canton 5, Ohio

Női Szöv. pénztárnok:
Mrs. Elizabeth Haydu
La Grange, Ohio

Ifjusági Szöv. pénztárnoka:
RUTH MOLNÁR
235 Villa Avenue
Bridgeport 4, Conn.

Vas. isk. Szövetség pénztárnoka: